

De Rebel #15 vraag 2

8 juni 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Meester,

Ik heb u horen zeggen dat de ultieme creativiteit is in het creëren van vervulling.

En dat de hoogste kunst die iemand kan leren de kunst van liefhebben is, en dat de ultieme creativiteit en de hoogste kunst geboren worden uit een vaardigheid – meditatie.

Meester, is dit niet waaruit de hele rebel bestaat?

Satyadhama, gisteravond ontving ik jouw briefje waarin je zegt jouw vraag terug te willen hebben omdat je bang was dat ik je een flinke steek zou geven. Dus een paar dingen voor jou en voor allemaal: Als je eenmaal de vraag aan me hebt gegeven, kun je deze niet meer terug vragen. Ten tweede, ik geef niet zomaar iedereen een steek: ik raak alleen erg speciale mensen zoals Dhyan Om, die een kokosnoot is geworden. Ik moet hem raken, en de persoon die geraakt wordt moet dankbaar zijn, want ik neem alle moeite om hem te raken. Ik geef een steek slechts als ik zie dat iemand er recht op heeft, het verdiend heeft, het waard is.

Ik ga niet elke persoon een hit geven, alleen erg speciale personen. Dhyan Om heeft iets unieks in zich dat naar buiten gebracht moet worden; dus als het nodig is, zal ik hem keer op keer raken.

Maar elke keer is het uit liefde en uit compassie; niemand zou het als een blootstellen aan de anderen moeten zien. Je bent hier in een commune van vrienden en reisgenoten. Niemand zal enig voordeel halen uit jouw kwetsbaarheid of uit je blootstelling. In feite zal iedereen zich verrijkt voelen omdat hij iets vergelijkbaars heeft – misschien niet in zo'n grote mate – en hij kan het weggooien. Als je ziet hoe ik Dhyan Om heb geraakt, zou je meer liefdevol tegenover hem moeten voelen, meer moeten meeleven. Tussen jou en mij zouden er geen geheimen moeten zijn, en je zou niet bang voor andere sannyasins moeten zijn. Dus ofschoon je hebt gevraagd de vraag terug te trekken, heb ik geweigerd haar terug te geven. En het meest interessante is dat er niets in jouw vraag is wat een hit behoeft.

Maar ik kan begrijpen waarom je bang werd. Je werd bang dat ik je zou raken omdat jouw vraag alleen intellectueel is. Het is een mooie vraag; het bevat mijn hele boodschap. Ik was niet van plan je te raken, maar nu moet ik het toch doen; anders zul jij je gefrustreerd voelen.

Jouw vraag is slechts een verstandelijke vraag. Ik zal haar lezen en je kunt zien dat hij niet uit jouw ervaring komt. Als een vraag niet uit ervaring komt, is ze zinloos; hoe mooi ook gesteld, hoe helder verwoord ook, ze heeft geen enkele betekenis in zich zonder ervaring. Het moet komen vanuit de diepste stilte van je hart, niet vanuit de mind.

Jij zegt, "Ik heb u horen zeggen dat de ultieme creativiteit bestaat in het creëren van vervulling."

Heb jij iets gedaan in die richting? Je hebt me het duizenden keren horen zeggen; hoe veel vaker zou je het willen horen? Hoe langer je het gaat horen, des te dover word je ervoor. Je raakt gewend het te horen.

Als iets je aanspreekt, als iets bellen in je hart doet rinkelen, wacht dan niet, stel niet uit, doe iets; experimenteer en ervaar of wat ik heb gezegd enige geldigheid heeft of niet. Jouw vraag is, '... dat de ultieme creativiteit is in het creëren van vervulling. En dat de hoogste kunst die je kunt leren is de kunst van liefhebben, en dat de ultieme creativiteit en de hoogste kunst worden geboren uit een vaardigheid – meditatie. Meester, is dit niet waaruit de rebel bestaat?' Ga je gewoon vragen stellen en naar het antwoord luisteren? Of ga je deze antwoorden transformeren tot werkelijkheid, tot ervaring?

Jouw vraag is absoluut mooi, maar gewoon vanuit de mind. Jij hebt niet geprobeerd enige creativiteit te vinden, en je hebt geen enkele vervulling erdoor ervaren. Je bent niet binnen gegaan in de wereld van de kunst van liefhebben, en je hebt ook geen meditatie geprobeerd. En natuurlijk zal de rebel niet geboren worden tenzij je meditatie hebt, een creativiteit, een intense vervulling, en een grote overstromende liefde in je. Jouw vraag is mooi; helaas, ze is enkel vanuit het verstand. Als dezelfde vraag uit het hart was geweest en van jouw ervaring, zou je niet bevreesd geweest zijn en

je zou niet gevraagd hebben haar terug te trekken. Wat maakte je angstig? – enkel het feit dat je als een papagaai herhaalde wat je hebt gehoord.

Hier ben je niet alleen om te horen.

Hier moet je door een transformatie gaan

Hier moet je door het vuur zodat alle rommel verbrand wordt, al het oude en rotte vernietigd wordt, en het nieuwe, het frisse wordt geboren.

Dat nieuwe en frisse is de rebel.

De plaatselijke dominee had gehoord dat de onschuldige wekelijkse feestjes die hij georganiseerd had voor zijn jonge leden in werkelijkheid orgieën waren. Dus wist hij zelf een uitnodiging los te krijgen om te zien wat er zo al plaatsvond. Na een paar onschuldige spelletjes en een beetje achtergrondmuziek, begon de sfeer te verhitten, en steeds meer lieden begonnen zich uit te kleden. De dominee trok zich terug in een slaapkamer om hevig te bidden. Hij was daar nog niet erg lang toen een oogverblindend meisje binnenkwam, helemaal bloot. “Wens je mij?” vroeg de priester. “Niet echt,” antwoordde ze, “maar ik heb je lootje getrokken.”

Jouw religieuze leiders, je zogenaamde filosofische denkers, in het bijzonder de priesters, zijn goed met mooie woorden, het schrijven van mooie verhandelingen; maar diep van binnen dragen zij al de remmingen van de gewone man. De priesters zijn de enige mensen in de wereld die niets van God weten. Ze zijn professionals; God is hun professie. Ze weten niets van de menselijke natuur. Ze kennen al de idealen die de mens opgedrongen moeten worden, en diep van binnen zijn zij ook menselijke wezens. Dus als hij een mooi, naakt, geweldig meisje ziet vergeet hij zijn gebed; anders is hij hevig aan het bidden. Waarom hevig? Die heftigheid is er om de innerlijke onderdrukte seksualiteit te vermijden. Hij creëert een groot lawaai om zichzelf heen, zodat hij kan vergeten wat er in hem naar boven komt. Maar als het meisje naakt de kamer binnenwandelt, vergeet hij het gebed en vraagt onmiddellijk, “Wens je mij?”

Waar is de heftigheid en het gebed gebleven? Wat je ook doet, je kunt nooit van je natuur afkomen. Ze is er altijd; ze heeft gewoon de juiste gelegenheid nodig en ze zal zich laten zien.

Het was heel juist van het meisje om te antwoorden, “Niet echt, maar ongelukkig genoeg trok ik u via het lootje.” Dit moet zijn ego enorm hebben gekwetst. Eerst vergat hij zijn gebed; en ten tweede zegt het meisje, “Niet echt”; ten derde, het meisje zegt dat ze hem per lootje heeft getrokken. De priester moet in een diepe shock zijn geweest.

Sinds de beschaving is gegroeid, zijn er meer hartkwalen dan ooit tevoren. En je zult verbaasd zijn te horen dat niemand ooit in de hele geschiedenis van de mensheid een hartaanval heeft gekregen bij het liefdesspel. Integendeel, de medische wetenschap zegt dat de mensen die doorgaan met het liefdesspel geen hartaanval zullen krijgen; het is de grootste bescherming tegen hartkwalen – maar erg vreemd.

Celibatairen hebben meer hartaanvallen. Wat gebeurt er, wat gaat er verkeerd in hun mechanisme? Hun harten en hun mind gaan door van elkaar gescheiden te worden en gaan verder uit elkaar. Het hart blijft natuurlijk maar de mind wordt gevuld met grote denkbeelden. Het is gevaarlijk grote ideeën te hebben in de mind, waar het hart zelfs niet bewust van is. Deze grote ideeën en het onbewuste hart zullen een kloof in je creëren, een spleet, een spanning die kan uitgroeien tot een hartverlamming.

Als je een groot denkbeeld in je mind hebt, laat het diep in je hart doordringen, anders is het gevaarlijk voor je leven. Je hebt over creativiteit gehoord, je hebt over vervulling gehoord, je hebt over liefde gehoord, je hebt over meditatie gehoord... ga je dit alles in je geheugensysteem opgeslagen bewaren? Dan creëer je een kloof tussen jouw mind en jouw hart, wat een van de grootste gevaren is. Het hart blijft onvervuld, en de mind doet nooit iets anders – het is slechts een systeem van archieven. Het slaat eenvoudig jouw denkbeelden op, houdt ze bij.

Het is het hart wat de transformaties brengt.

Dus als je intelligent bent, overtuigd van een bepaald idee, wacht niet; laat het niet enkel opslaan. Probeer het een deel van jouw leven te maken, van jouw bloed, van jouw beenderen, van jouw hart,

van jouw merg. Tenzij een idee levend in je wordt, kloppend in je hart, is het gewoon een last – een gevaarlijke last. Dan is het beter het niet te hebben, want de lege mind is dichterbij het hart.

Als de mind grote idealen heeft wordt het een groot ego en begint het een gevoel van meesterschap te hebben. Maar het is een slaaf – een goede bediende – maar de slechtste meester.

Jouw hart moet de meester zijn, en jouw mind moet de bediende zijn. Dan zal er een harmonie zijn tussen de twee – een harmonie dat grot vreugde zal brengen, grote tevredenheid, grote vrede, een vrede die het begrip te boven gaat.

Maar stel niet gewoon vragen vanuit de mind. Dit is geen universiteit waar kennis wordt verschaft; dit is een mysterieschool waar ervaring wordt overhandigd en overgebracht.

Sta jouw hart toe kwetsbaar te zijn, open, zodat het kan kloppen met mijn hart. Ik ben enkel een excuus, want mijn hart klopt met het hart van het universum; het zal een meer eenvoudige en kleinere stap zijn met mijn hart te kloppen. Wees in harmonie met me, en plotseling zul je op een dag realiseren dat ik enkel een excuus was en jouw hart met het universum klopt: je bent in harmonie met de bomen en de bergen en de sterren. Je bent thuisgekomen.

Deze harmonie zal de grootste rebellie in jou creëren – een rebellie die niet onderdrukt kan worden, een rebellie die niet vernietigd kan worden, een rebellie die zich als een vuurzee zal verspreiden.

Het is nog niet eerder gebeurd. Je zou je gezegend moeten voelen om pioniers te zijn van een grote revolutie die geboorte gaat geven aan een nieuwe mens en een nieuwe mensheid.

Oké, Maneesha?

Ja, Geliefde Osho.